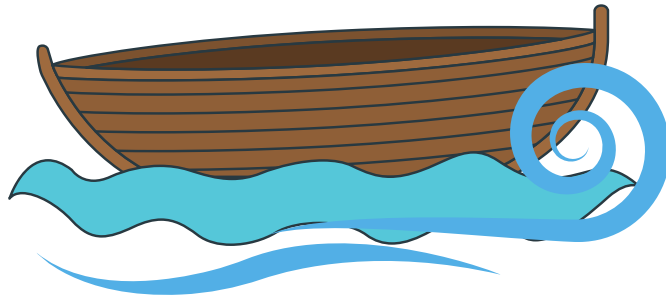

2.3 Istorijų pasakojimas

A. Legenda apie Palemoną iš XVI a. pirmos pusės Lietuvos metraščio

Kunigaikštis, vardu Palemonas, bėgo viską pasiėmęs, o su juo penki šimtai Romos patricijų, tarp jų keturios Romos patricijų giminės: Kentauro herbo Dausprungas, Stulpų herbo Prosperas Cezarinas, Meškos herbo Julijonas, o Rožės herbo Hektoras.

Ir išplaukė jis Viduržiemio jūra, pasiėmęs su savimi vieną astronomą, kuris nusi-vokė apie žvaigždes. Plaukė jie laivais per jūrą į šiaurę ir, aplenkę Prancūziją ir Angliją, įplaukė į Danijos Karalystę. O Danijos Karalystėje įplaukė į jūrą vandenyną ir jūra vandenynu priplaukė žiotis, kur Nemuno upė įteka į jūrą vandenyną.

Tuomet leidosi plaukti Nemuno upe aukštyn, į marias, vadinamas Mažosiomis, ku-rios dabar vadinamos Nemuno mariomis (Kuršių mariomis). O Nemuno mariomis jos vadinasi dėl tos priežasties, kad į tas marias Nemunas įteka dvylika atšakų, ir kiekviena vadinama skirtingu vardu. Iš tų dvylikos atšakų viena yra praminta Gilija.

Ir nuplaukė toliau taja atšaka aukštyn, ir priplaukė nebeišsiskojusį Nemuną, kur jis jau visas teka viena vaga. Plaukdami Nemunu aukštyn, pasiekė Dubysos upę ir, įplaukė į tą Dubysos upę, pamatė abipus aukštus kalnus, o už tų kalnų – plačias lygumas ir vešlius ąžuolynus, lūžtančius nuo gausybės visokių žvėrių, visų pirma taurų, stumbrų, briedžių, elnių, stirnų, lūšių, kiaunių, lapių, voverių, šermuonėlių ir įvairių kitų, o čia pat upėse aibę nepaprastų žuvų – ne tik tų, kurios veisiasi tose upėse, bet daugybę įvairių ir nuostabių žuvų, atplaukiančių iš jūros, nes netoli Nemuno žiotys, kur Nemunas įteka į jūrą.

Prie šitų upių – prie Dubysos, prie Nemuno ir prie Jūros – apsigyveno ir ėmė daugintis. Tosios vietos prie tų didelių upių jiems labai patiko, ir tą žemę praminė Žemaitija.

„Platusis Lietuvos metraščių sąvadas“

! Žemėlapyje pažymėkite Palemono kelionės maršrutą.